

Dániel könyve – Százhatvannégy

Dániel 11 prófétai jelentősége: a történelmi és jövőbeli következmények feltárása

Jeff Pippenger

2024-03-28

Dániel 11. fejezetének tizenhatodik versében Júda és Jeruzsálem Kr. e. 63-ban, Pompeius általi meghódítása kerül bemutatásra. Ez az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényt jelképezi, ugyanazon fejezet negyvenegyedik versének beteljesedéseként. A vershez kapcsolódó történelmi háttér egy olyan polgárháborút azonosít, amely a város elfoglalásakor zajlik, s ezáltal az Egyesült Államokban jelenleg zajló amerikai polgárháború megismétlődését is azonosítja. Akár dördültek lövések, akár nem, jelenleg két osztály küzd az Egyesült Államok feletti ellenőrzésért. Amikor Pompeius meghódította Jeruzsálemet, az azt jelezte, hogy Jeruzsálem Kr. u. 70-ben bekövetkezett pusztulásáig római fennhatóság alatt marad. Így előképe volt a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynek, amely a bibliai prófécia hatodik királyságának végét jelöli.

Pompeius az első a szakaszban azonosított négy római hatalom közül. Marcus Antonius, aki szintén római volt, ugyancsak azonosítva van, de a négy, római vezetőkként ábrázolt hatalom közül Antonius azt a római vezetést képviseli, amely fellázadt, és Egyiptommal szövetséget kötött Róma ellen. Pompeius, Julius Caesar, Augustus Caesar és Tiberius Caesar az a négy római, akiket prófétai módon arra használnak, hogy a földi fenevad köztársasági szarvának négy nemzedékét jelképezzék.

Pompeius, aki az 1863-as nemzedékben az Egyesült Államok polgárháborújának lázadását jelképezi, egyúttal az utolsó nemzedéket és a jelenlegi „polgárháborút” is szemlélteti, amely most már folyamatban van. Julius Caesar a második nemzedéket jelképezi, amikor az Egyesült Államok szilárdan megalapozottan állt a nemzetek között mint első számú nemzet, ám 1913-ban meggyilkoltatott, amikor a pénzügyi rendszer szuverenitása átadatott a globalista bankrendszernek, és megkezdődött az egy világkormányért végzett munka. Augustus Caesar az első két világháború dicsőséges éveit jelképezi, amikor a vérontás ellenére az Egyesült Államok a világ irigylésének tárgyává vált. Azután az utolsó nemzedékben Tiberius Caesar, aki részegeskedéséről és Krisztus keresztre feszítéséről ismert, azt az időszakot jelképezi, amely lényegében John F. Kennedynek, az első katolikus elnöknek a megválasztásával kezdődött, s ezáltal azonosítja azt a nemzedéket, amely meghajolna Róma előtt.

A Pompeiusszal kapcsolatos prófétai kérdések fontosak, jelenleg azonban arra a prófétai történelemre összpontosítunk, amely megelőzi Pompeiust és a tizenhatodik verset; ez a történelem a fejezet első két versében kezdődik, azonosítva 1989-et mint a vég idejét, majd rámutatva a Reagan óta számított gazdag hatodik elnökre, aki felingerli a globalistákat, amint azt Trump kétségtelenül véghez is vitte.

Trumpot a Círuszt követő negyedik uralkodó, Xerxész, a gazdag perzsa király jelképezi, aki Eszter történetében Ahasvérusként is ismert. Az igékben a Xerxészt követő következő király a harmadik versben Nagy Sándor. Történelmileg Xerxész és Nagy Sándor között nyolc uralkodó volt. Trumptól a Nagy Sándor által képviselt egységes világhatalomig tíz király van jelképesen ábrázolva; Trump az első, Nagy Sándor pedig az utolsó.

A prófétai vonalak azonosítják, hogy a föld minden királya paráznaságot követ el a pápasággal a világ végén, és e királyok „tíz királyként” vannak ábrázolva. Akháb, aki egy tízszeres királyság feje volt, és aki Jezábellel volt házasságban, azt a tényt jelképezi, hogy noha mind a tíz király paráznaságot követ el a pápasággal, van egy elsődleges király, aki ezt elsőként teszi meg. Amikor a pápaságnak először adatott a föld trónja, ez az elsődleges király Klodvig volt, a frankok (Franciaország) királya Kr. u. 496-ban. Ez összhangban áll azzal, hogy a pápaság Franciaországnak a katolikus egyház elsőszülöttje és a katolikus egyház legidősebb leánya címet adta.

Az a prófétai mű, amelyet Franciaország vitt véghez azzal, hogy Rómát a civilizált világ trónjára emelte, az Egyesült Államok prófétai művét előképezi. A bibliai prófécia szerinti vasárnapi törvény az Egyesült Államokban kezdődik, majd a föld minden nemzete követi ezt a példát. Prófétai vonalról prófétai vonalra azonosítható, hogy a tíz király élén álló király, aki az utolsó napokban elsőként és legfőképpen paráználkodik a bűn emberével, az Egyesült Államok. Bár a második és harmadik versekben Xerxész, az első gazdag király, és Nagy Sándor, az utolsó király között egyetlen király sincs ábrázolva, a történelem tíz királyt azonosít. A tízes szám próbatételt jelképez, és szövetséget is jelképez.

A próba, amellyel a világ szembesül, egy világszintű rendszer felállítása, amelyet a fenevad képmásaként ábrázol a prófécia. Ez a próba az Egyesült Államokban a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénnyel kezdődik, és akkor ér véget, amikor a földkerekség minden nemzete követi azt a példát. Jézus a vég dolgait mindig a kezdettel szemlélteti; ezért, noha a második és harmadik vers között nincs felsorolva egyetlen király sem a gazdag király és Nagy Sándor között, a történelem mégis azonosít egy próbatételi folyamatot, amely a leggazdagabb elnökkel kezdődik, aki üzleti vállalkozásai révén volt gazdag, nem pedig azért, mert vagyonra tett szert egy megrontott politikai rendszerben való részvétel által.

Az „America” név az „Amerigo” név latin változatából származik; ez a név az olasz felfedezőtől, Amerigo Vespuccitól ered, aki felfedező és hajós volt, s a 15. század végén és a 16. század elején több utat tett az Újvilágba. Összességében Vespucci felfedezőútjai azoknak a támogatóknak és patrónusoknak a pénzügyi támogatása és tőkebefektetései révén válhattak lehetővé, akik az Újvilág felfedezésében a haszon, a terjeszkedés és a presztízs lehetőségeit látták. Az „America” név a profitszerzésre irányuló törekvés jelképe.

Jézus mindig egy dolog végét szemlélteti a kezdetével együtt, és a tíz király kezdetének, amely a Médó-Perzsia két szarvú királyságától a Nagy Sándor által jelképezett egy világkormányig vezető hidat képviseli, a gazdag király a kezdet, aki annak a királyságnak az elnöke, amelyet Franciaország és Akháb jelképez; ő lesz majd a Nagy Sándor által jelképezett fej is, amikor az

egész világ szembekerül az Egyesült Államok hatalmához kapcsolódó gazdasági rendszerrel, miközben az az egész világot arra kényszeríti, hogy meghajoljon a katolikus egyház előtt, ha vásárolni és eladni akar.

A Jelenések könyve tizenhetedik fejezetében szereplő hetedik királyság a tíz király, és e tíz király egyik prófétai jellemzője az, hogy csak „rövid ideig” maradnak fenn, mielőtt beleegyeznek abba, hogy hetedik királyságukat Babilon paráznájának adják, amely maga is csak „egy óráig” áll fenn. Prófétai oka annak, hogy elfogadják ezt a megállapodást, az, hogy megrészegekedtek Babilon borától. Történelmileg Nagy Sándor is csak rövid ideig uralkodott, mert élete olyan gyorsan ért véget, amilyen gyorsan királysága megalapított, mivel halálra itta magát; ezáltal jelképezve az Egyesült Nemzetek tíz királyának rövid idejét és részségességét. Mihelyt Nagy Sándor felállt, összetörtetett, és királysága a négy szélnek adatott, azonosítva az azt követő küzdelmet egykori királyságának újbóli helyreállítására.

Én is a méd Dárius első esztendejében mellette álltam, hogy megerősítsem és támogassam őt. És most kijelentem neked az igazságot. Íme, még három király támad Perzsiában; és a negyedik mindegyiknél sokkal gazdagabb lesz; és erejével, gazdagsága révén, mindenkit Görögország birodalma ellen ingerel. És egy hatalmas király támad, aki nagy uralommal fog uralkodni, és akarata szerint cselekszik. De mihelyt feltámad, országa összetörik, és az ég négy szele felé oszlik; de nem az ő utódaira száll, és nem annak az uralomnak megfelelően, amellyel uralkodott: mert országa kiszaggattatik, és másoké lesz, nem azoké. Dániel 11:1–4.

Sándor királysága éppen olyan gyorsan hullott szét, amilyen gyorsan létrejött, mert az utolsó napokat jelképezi, amelyekről a prófécia úgy szól, mint amelyek gyorsan következnek be.

„A gonosz erői egyesítik seregeiket és megszilárdulnak. Erősödnek az utolsó nagy válságra. Hamarosan nagy változások mennek végbe világunkban, és a végső események gyors egymásutánban következnek majd be.” Testimonies, 9. kötet, 11. o.

Az iszlám harmadik jajsza az első és a második jajszo prófétai jellemzőire épül. Az első jajszoban volt egy időszak, amely Mohamed megjelenésével kezdődött, és a következő időszakig tartott, amelyet „öt hónapként”, vagyis százötven évként azonosítunk; ebben az időszakban az iszlám „bántani” fogja Róma seregeit. A százötven éves időprófécia vége egyidejűleg jelöli a háromszázkilencvenegy éves és tizenöt napos prófécia kezdetét, amelyben a második jajszo iszlámja ezután „megölni” fogja Róma seregeit.

2001. szeptember 11-e annak az időszaknak az elérkeztét jelölte, amelyet az első jaj Mohammedje jelképez, s amely magában foglalja 2023. október 7-ét mint annak az időszaknak a kezdetét, amikor az iszlám „árthat” Róma „hadseregeinek” az ősi, szó szerinti „Dicsőséges Földön”, amely az Egyesült Államok jelképes megfelelője; és 2023. október 7. óta az iszlám Róma hadserege elleni támadásai e cikk 2024. február 17-i írásakor már közelítik a kétszázat.

A közelgő vasárnapotörvény idején az Egyesült Államok „megöletik” mint a bibliai prófécia hatodik királysága, ami párhuzamban áll az iszlám támadások háromszázkilencvenegy évével és tizenöt napjával, amelyek megölték Róma egykori seregeit, miközben harmadik nagy dzsihádjuk hadviselése egyre fokozódik. Amikor Mihály feláll, lezárul az emberi kegyelemidő, és a négy szél

teljesen szabadjára bocsáttatik a hét utolsó csapás idején.

„Láttam, hogy a nemzetek haragja, Isten haragja és a halottak megítélésének ideje egymástól különálló és elkülöníthető események voltak, amelyek egymást követték; továbbá azt is, hogy Mihály még nem állott fel, és hogy az a nyomorúság ideje, amilyen még soha nem volt, még nem kezdődött el. A nemzetek most haragra gerjednek, de amikor a mi Főpapunk befejezi munkáját a szentélyben, fel fog állni, felölti a bosszúállás öltözeteit, és akkor kiöntetik az utolsó hét csapás.”

„Láttam, hogy a négy angyal visszatartja a négy szelet mindaddig, amíg Jézus be nem fejezi munkáját a szentélyben, és azután jön el a hét utolsó csapás.” Early Writings, 36.

A „négy szelet” White testvér úgy ábrázolja, mint „egy haragos lovat, amely ki akar szabadulni, s útjában halált és pusztulást hozni”, és teljesen akkor bocsáttatnak szabadon, amikor a kegyelmi idő lezárul. A második jaj idején úgy lettek bemutatva mint „négy angyal”, nem mint négy szél.

„Ezt mondván a hatodik angyalnak, akinél a trombita volt: Oldd el a négy angyalt, akik meg vannak kötözve a nagy folyamnál, az Eufrátesznél. És eloldatott a négy angyal, akik készen álltak egy órára, egy napra, egy hónapra és egy esztendőre, hogy megöljék az emberek harmadrészét.” Jelenések 9:14–15.

A „négy szél”, vagy a „négy angyal” egyaránt az iszlám jelképei, amint azt az a szöveggörnyezet meghatározza, amelyben a jelképet használják. Amikor Nagy Sándor felállott, az ő országa, amely a hetedik országot jelképezi, vagyis a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármasságának egyharmadát; „amikor pedig feláll, országa összetöretik, és az ég négy szele felé osztatik.” Amikor az emberi kegyelmi idő lezárul, a négy szél, vagy a négy angyal elbocsáttatik, és összetörnek az ő országát, mert az ő országa „összetöretik”. Az a tíz király és társaik, a globalista kereskedők, akkor távol állnak majd, és jajgatnak és sírnak.

Mert íme, összegyűltek a királyok, együtt vonultak fel. Meglátták, és elcsodálkoztak; megrendültek, és sietve elmenekültek. Rettegés vett erőt rajtuk ott, és fájdalom, mint a vajúdo asszonyon. Keleti széllal összetöröd Tarsis hajóit. Zsoltárok 48:4–7.

A tíz király gazdasági szerkezetét az iszlám „keleti szele” töri meg.

Evezőseid nagy vizekre vittek téged; a keleti szél összetört téged a tengerek közepette. Kincseid, vásáraid, árucikkeid, tengerészeid és kormányosaid, hajóácsaid, kereskedőid, és minden harcosod, akik benned vannak, és egész gyülekezeted, amely benned van, a tengerek közepébe hullanak romlásod napján. Ezékiel 27:26, 27.

Az iszlám „keleti szele” összetöri a tíz király királyságát „romlásuk napján”, amint azt Nagy Sándor királyságának „összetöretése” és a négy szélnek való átadása jelképezi. Annak a történetnek nagy része, amely Dániel könyve tizenegyedik fejezetében végbement, meg fog ismétlődni, amikor a tizenegyedik fejezet elérkezik végső beteljesedéséhez. Annak meghatározása, hogy e történelmeket hol kell helyesen szétválasztani, azok prófétai munkája, akiket arra hívtak el, hogy a próféciák tanítványai legyenek. Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat verse az emberi kegyelemidő lezárulásakor fejeződik be, amikor Mihály feláll. Amikor Nagy Sándor királysága a

négy szélre oszlik, az a kegyelemidő lezárulását jelképezi, és azonosítja, hogy a következő prófétai történelmet az ötödik verstől kezdődően új prófétai vonalként kell tekinteni.

Az ötödik verstől a tizenhatodik versig terjedő szakasz az 538-as évtől a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvényig terjedő történelmet azonosítja. Az ötödik verstől a kilencedikig terjedő versek a pápai uralom ezerkétszázhatvan évének történelmét jelképezik, amely az 538. évben kezdődött, és 1798-ban, a vég idején zárult le. A tizedik vers azt a történelmet azonosítja, amely a negyvenedik vers előképe, amikor a pápaság 1989-ben, a vég idején elsöpörte a Szovjetuniót. A tizenegyedik és tizenkettedik versek az ukrainai jelenlegi proxyháborút azonosítják, amelyet Putyin és Oroszország meg fognak nyerni, ám Putyin győzelmének következménye párhuzamba fog állni „Ninive csatájával” és „Khoszroész bukásával”, amely „a kulcs volt, amely megnyitotta a mélységet”, és amely az első jaj történetében szabadjára bocsátotta az iszlámot.

Putyin rövid életű diadalának utóhatásaként az Egyesült Államok a tizenharmadiktól a tizenötödik versig győzelmet arat a helyettesítő háborúban; ez annak a helyettesítő háborúnak a lezárását jelenti, amely a második világháború óta folyt. A szakasz három csatát azonosít: az első csata 1989-ben zárult le, a tizedik és a negyvenedik vers beteljesedéseként; a második, a jelenlegi ukrainai háború, a tizenegyedik és a tizenkettedik verset jelképezi; a harmadik helyettesítő háborút pedig, amely az Egyesült Államok végső győzelmét ábrázolja, a tizenharmadiktól a tizenötödik versig tartó szakasz jeleníti meg.

Amit fel kell ismerni e négy, az ötödik verstől a tizenötödik versig ábrázolt időszakban, az az, hogy az utolsó két időszak, amelyek a jelenlegi ukrainai háborút, majd azt követően az Egyesült Államok megtorlását jelképezik, a pecsételések idejében következnek be. A tizenhatodik vers az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényt azonosítja. Az ötödik verstől a tizedik versig az 538-tól az 1798-ban bekövetkező vég idejéig, majd tovább az 1989-ben bekövetkező vég idejéig terjedő történelmet ábrázolja. A végső helyettesítő háború két csatája, amelyeket a tizenegyedik verstől a tizenötödik versig terjedő szakasz jelképez, ezért abban az időszakban teljesedik be, amelyről Ezékiel könyve tizenkettedik fejezete azt mondja, hogy minden látomás hatása beteljesedik.

Ezékielnek e látomások „kerekek a kerekben” formájában tárultak fel, amelyeket White testvér „az emberi események bonyolult egymásrahatásaként” azonosít. Az ukrainai háború története, Putyin győzelme, majd bukása, amelyet az Egyesült Államok győzelme követ, Isten Igéjében a sort sorra követő kinyilatkoztatás egyik legösszetettebb példája.

Ezékiel „egymásba illeszkedő kerekeiről” szólva White testvér kijelenti, hogy amikor Ezékiel először látta azokat a kerekeket, az zűrzavarnak tűnt, ám végül Ezékiel tökéletes rendet ismert fel a kerekben, amelyek „az emberi események bonyolult kölcsönhatását” jelentik. Annak érdekében, hogy helyesen osszuk fel a tizenegyedik verstől a tizenötödikig terjedő versekben ábrázolt történelmet, meg kell érteni a katolikus egyház és a náci Németország közötti kapcsolatot, mert az ukrainai náci vezetők ennek a kapcsolatnak a helyettes képviselői.

Szükséges továbbá megérteni az úgynevezett Szűz Mária 1918-ban, a portugáliai Fátimában történt jelenésének szerepét is, beleértve azt a három titkot, amelyet az úgynevezett Szűz Mária e történet

három gyermekére hagyott. E három üzenet alapfeltevése, amelyek a katolikus egyház és az ateista Oroszország közötti küzdelmet, valamint a második világháborút írják le, részét képezi a fátimai üzenetnek, amely az ukrainai háborúban jelenik meg.

A francia forradalom, valamint annak a katolikus egyházzal fennálló prófétikus kapcsolata, és végső soron Napóleon Bonaparte, aki Putyint jelképezi, szintén egyike azoknak a „kerekeknek”, amelyek az ukrainai háborúban jelennek meg. A francia forradalomnak az Egyesült Államokkal való prófétikus kapcsolata szintén megjelenik a történelemben, mert miként Putyint Napóleon jelképezi, miközben Franciaország hanyatlásnak indult, úgy a volt színész Ronald Reagan, mint a katolicizmus seregeinek feje az 1989-es ütközetben, előképezi a volt színész Zelenszkijt, miközben Ukrajna hanyatlásnak indult. Azokban a kerekben, amelyek e versekben metszik egymást és összekapcsolódnak, az utolsó csepp a pohárban az Egyesült Államok demokrata politikusi számára, akik Zelenszkijt támogatták és támogatják, Putyin által fog lelepleződni, amikor ő győzedelmeskedik.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„A Kébar folyó partján Ezékiel egy forgószelet látott, amely mintha észak felől közeledett volna: „nagy felhőt, és önmagába visszatérő tüzet, és fényesség volt körülötte, és közepéből valami olyasmi, mint az ércfény színe.” Egymást metsző kerek sokaságát négy élőlény mozgatta. Magasan mindezek fölött „volt valami trónforma, olyan, mint a zafírkő látványa: és a trónformán fenn valami olyasmi látszott, mint egy emberalak.” „És megjelent a kerubokban emberi kéz formája szárnyaik alatt.” Ezékiel 1:4, 26; 10:8. A kerek elrendezése oly bonyolult volt, hogy első pillantásra zűrzavarosnak tűntek; mégis tökéletes összhangban mozogtak. A mennyei lények, akiket a kerubok szárnyai alatti kéz tartott fenn és irányított, mozgásba hozták e kerekeket; felettük pedig, a zafírtónon, az Örökkévaló volt; a trón körül pedig szivárvány ívelt, az isteni irgalom jelképe.”

„Amiként a kerékszerű bonyolultságok a kerubok szárnyai alatti kéz irányítása alatt álltak, úgy az emberi események bonyolult alakulása is isteni irányítás alatt áll. A nemzetek viszálya és zűrzavara közepette is az, aki a kerubok felett ül, továbbra is vezeti a föld ügyeit.

„Azon nemzetek történelme, amelyek egymás után elfoglalták a számukra kijelölt időt és helyet, s öntudatlanul tanúskodtak azon igazság mellett, amelynek jelentését maguk sem ismerték, hozzánk szól. Isten minden nemzetnek és minden ma élő egyénnek kijelölte helyét az Ő nagy tervében. Ma emberek és nemzetek annak kezében levő függőónnal méretnek meg, aki nem téved. Mindnyájan saját választásuk által döntenek sorsuk felől, és Isten mindent felülirányít, hogy szándékai megvalósuljanak.

„Az a történelem, amelyet a nagy VAGYOK az Ő Igéjében kijelölt, a prófétai láncban szemet szemmel összekapcsolva, a múlt örökkévalóságától a jövő örökkévalóságáig, megmondja nekünk, hol állunk ma a korszakok menetében, és mi várható az eljövendő időben. Mindaz, amiről a prófécia előre megmondta, hogy be fog következni, a jelen időig, nyomon követhető a történelem lapjain, és bizonyosak lehetünk abban, hogy mindaz, ami még hátravan, a maga rendje szerint fog beteljesedni.” Education, 178.